

Балада ДНК

Іван Драч

Ю. Щербаку

Таємниці спадкоємності — жар-птиці переліт...
А протони і нейтрони теж в своїй орбіті?
"Еврика!" — кричали вже з десятків літ
Френсіс Крик і Джеймс Уотсон — два Колумби в мікросвіті.
Таємницю спадкоємності — ДНК -
Розшифровано молекулу - світання
В біології. Людина вже звика
Визначати спадкоємність. Намагання
Запрограмувати креслення білка!
Штучні організми через десять літ!
Біологія ракетно вирвалася в політ.
Фізика захекалась. В світі тишина.
І жар-птиця — таємниця — в темряві зрина...
Так атомний ваговоз
Гупотить в історії.
Міриадами погроз
Мозок він заморює:
а) Будуть армії, будуть штучні,
Будуть цуциками прирученими,
Будуть гвинтиками приреченими -
На хресті будуть поперечинами.
б) Завод по виробництву мозків.
Пане генерале! Для вашої армії
Навантажено тринадцять составів
Модернізованих мозків типу "Дегенерат".
Можете рушати. Стривайте -
Пан президент хоче особисто
Вам вставити нову штучну клепку.
...Жухне жах на ножах,
На тривожних рубежах,
А над жахом виника
Ця балада ДНК,
Ламле стан тугим вужем,

Пересвистує ножем
Над солоним, мегатонним,
Безкордонним рубежем.